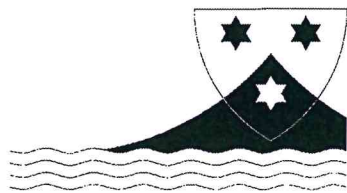

NEDERLANDSE PROVINCIE KARMELIETEN

Almelo, 12 januari 2016

Beste zusters en broeders, geachte familieleden,
vrienden en bekenden van Johan Strijtveen,

Vrijwel direct nadat we in de gemeenschap van Almelo tijdens de zangrepetitie van woensdag 11 januari gezongen hadden: "Dat ik dorsten blijf naar Jou .... Jij die mij in je liefde wekt", is onze goede medebroeder Johan Strijtveen heel plotseling op zijn kamer overleden. Johan stond al enkele maanden op de wachtlijst van het ziekenhuis in Enschede. Hij zou daar een nieuwe hartklep krijgen. De laatste weken gaf hij aan erg moe te zijn als hij zelfs maar korte afstanden had gelopen. Zijn vermoeidheid belette hem echter niet nog kort voor zijn sterven het verslag te maken van de huisvergadering, een aantal taken op zich te nemen en een medebroeder naar het klooster van Zenderen te begeleiden.

Als ik Johan zelf aan het woord mag laten .... "Mijn wieg heeft gestaan in het kleine gehucht Lierderholthuis, wat betekent: laag gelegen houten huis. Ik ben de jongste uit een eenvoudig, maar heel vroom boerengezin en ben geboren op 18 augustus 1933. Een broer en een zus van mij hebben ook voor het kloosterleven gekozen. De paters karmelieten kwamen op school les geven en zij konden leuk met de kinderen omgaan. Eén van hen kon goochelen, maar vooral konden ze boeiend vertellen. Ze hadden een soort voorbeeldfunctie. Mijn broer Gerard ging op studie. Zo heette dat vroeger als je naar een seminarie ging. Mijn vader zei, toen ik te kennen gaf dat ik verder wilde leren: dan ga jij ook maar naar Zenderen. Dat was minder duur: twee uit één gezin. Dat was in 1947".

Na het gymnasium, waar we hem kenden als 'kleine Kees', te hebben doorlopen, ging Johan in 1954 naar het noviciaat in Oss. Hij kreeg de kloosternaam Mamertus. In oktober 1955 legde hij zijn geloften af in Boxmeer. Vervolgens studeerde hij filosofie in Boxmeer en theologie in Merkelbeek. Daar werd hij in 1960 tot priester gewijd. Hij volgde de pastorale training in Amsterdam (KTHA) en de klinisch pastorale vorming in Vught. Zelf zegt hij daarover: "Ik werd er ontbolsterd, doordat er ruimte kwam voor mijn gevoelsleven; ik ben er opnieuw mens geworden". Mede door die opleidingen goed toegerust voor het pastorale werk, heeft Johan met zijn warm menselijke kwaliteiten op tal van plaatsen in ons land veel mogen betekenen voor jonge en oudere mensen. Hij was godsdienstleraar in Boxmeer, Merkelbeek en later aan het Twickelcollege en de Grundel in Hengelo. Ook werkte hij met gedrevenheid in het basispastoraat, en wel in Oldenzaal, Aalsmeer, Almelo en Vriezenveen. Zelf zegt hij daarover: "Ik vind het mooi om mensen tot geloof te brengen en hen erbij te houden; vóór alles wil ik hen bevestigen; hun geluk gaat mij ter harte; ik wil hen zo graag iets laten voelen van bevrijding". Vanaf 1963 was Johan als prefect verantwoordelijk voor de opleiding van onze broeders. Hij heeft hen met grote toewijding geholpen in te groeien in de Orde. In 2001 werd hij prior van onze gemeenschap in Zenderen. Hij had echt hart

voor zijn medebroeders. Hij heeft velen van hen gesterkt tijdens hun oude dag en de vaak daarmee verbonden ziekte en zwakte. Hij was hen gevoelvol en in genegenheid troostend nabij. De laatste functie die hij bekleedde, was die van prior van de gemeenschap in Almelo. Toen hij daar in januari 2015 kwam wonen, bleek hoeveel hij had betekend voor de parochianen tijdens de 10 jaar dat hij basispastor was geweest in de drie parochies die later fuseerden tot de Elisaparochie.

Johan heeft zich in de laatste jaren van zijn leven intensief bezig gehouden met het thema 'ouder worden'. In bijeenkomsten waaraan hij deelnam, liet hij zich inspireren door het werk van de pastoraal psycholoog Andriessen; met name door het thema van het Geheim van het leven. Hij zag het ouder worden als een kans om dichterbij dat geheim te komen. In het najaar van 2015 gebruikte hij de volgende tekst: "Ouderdom als wachttruimte. Veel oude mensen hebben ervaring met wachten: ik zit in de wachtkamer; dat kost vaak moeite. Dat duurt lang. Komt er nog een keer iemand? Wie staat in het einde; wacht op het geheim; is verbonden met het levensgeheim dat zich niet laat vangen in klokken of horloges, kalenders of berekende schema's? Het is meer een 'geestelijk wachten' geworden; niet wachten op de dood, maar op het opengaan van het geheim en er binnen gaan. Dit wachten wordt verwachting ..... Verwachting en hoop maken ons vrij voor het oud zijn".

Wij spreken biddend de hoop uit dat Johan na een rijk leven als karmeliet nu is binnen gegaan in het Geheim en dat hij daar tot voltooiing zal komen.

De uitvaartplechtigheden zullen worden gehouden in de kerk Onze Lieve Vrouw Onbevlekt Ontvangen, Hertmerweg 44, te Zenderen op woensdag 18 januari om 11.00 uur, waarna we het lichaam van Johan te rusten leggen op het kloosterkerkhof van Zenderen. Na de begrafenis is er gelegenheid tot ontmoeting in restaurant Lutke Hulscher naast de kerk.

*Jan Brouns O.Carm.
Prior Provinciaal*